

Vi søger hermed støtte til den sidste udstilling i årsprogrammet *Meditation over en metamorfoses*. Årets tema for 2021 stikker dermed også næsen ind i 2022 med en sidste udstilling af den tyrkiske kunstnergruppe Oda Projesi, som består af de tre kvindelige kunstnere: Özge Acikkol, Günes Savas og Secil Yersel.

Udstillingen kører i to måneder og er tilgængelig for offentligheden 6 dage om ugen: tirsdag - søndag fra kl. 09 – 19.

Oda Projesi er baseret i Istanbul og har udstillet bredt internationalt som f.eks. Tabakalera International Centre for Contemporary Culture i San Sebastian, Spanien, Kunsthall Aarhus, Istanbul Biennalen m.m. Oda Projesi arbejder på at skabe muligheder for udveksling dialog og mægling mellem grupper af mennesker, der normalt ikke interagerer med hinanden. Oda Projesi forsøger at aktivere og revitalisere offentlige rum ved at skabe nye relationer mellem mennesker. Deres arbejde kan beskrives som relationelt, kommunalistisk og situationistisk. En fællesnævner for deres arbejde er, at de som regel ikke viser eller udstiller klassiske kunstværker, men i stedet bruger kunst som en måde at opbygge nye relationer mellem mennesker gennem en udfordring af private og offentlige rum.

Oda Projesi vil med deres udstilling tage afsæt i et tidligere emne der har optaget dem meget, *moderskabet* og udforske dette emne i kølvandet på Coronaens indtog i vores liv, og med fokus på Tyrkiets politiske udvikling.

De skriver:

Hvad sker der bag murene? Efter 1,5 års pandemiliv blev især kvinder [i Tyrkiet] i stigende grad fanget mellem væggene, med meddelelserne om "at blive hjemme". Hvad betød det for kvinder og mødre at "blive hjemme"? Flere undersøgelser understreger bl.a. et stigende usynligt husligt arbejde under pandemien. Hvilke betragtninger og overvejelser kan man gøre i lyset af dette?

Til Vægs' primære udstillingsvindue er de 7 skærme på bygningernes ydervægge, hvilket uomtvisteligt skaber en nysgerrighed omkring hvad der foregår bag skærmene? Hvad er det, vi ikke ser og hvilket usynligt liv er vi vidne til?

Efter år med "at blive hjemme", kan vi kun forestille os at livet "inde i" er forandret; hvilke diskussioner og sammenkomster er forekommet? Hvordan har livet ændret sig?

I 2013 var Oda Projesi i København med et ophold på ANA med projektet ANA. (ANA som er en forkortelse for Astrid Noack Atelier, betyder også mor på tyrkisk).

Projektet ANA omhandlede spørgsmål omkring "moderskab" og hverdagslivets produktioner, med fokus på modstands- og Gezi-bevægelsen i Istanbul.

Med den kommende udstilling hos os, vil Oda Projesi gerne samle tråden op og bygge videre på erfaringerne fra ANA projektet og undersøge former for omsorg. Denne gang i et skærmbaseret format.

Til Vægs har eksisteret i 4 år. Vi ser os selv som pionerer på det område vi beskæftiger os med: Kunst i spændet mellem det private og det offentlige rum, og vi kunne ikke eksistere uden stor lokal frivillighed og velvilje. Vi arbejder med at skabe vedkommende kunst i en uortodoks kontekst, der henvender sig til og forsøger at inddrage og skabe dialog mellem beboerne, lokalområdets 60'er byggeri, det både lokale og internationale kunstnermiljø og et mangfoldigt publikum.